

Šis dokuments ir tikai informatīvs, un tam nav juridiska spēka. Eiropas Savienības iestādes neatbild par tā saturu. Attiecīgo tiesību aktu un to preambulu autentiskās versijas ir publicētas Eiropas Savienības "Oficiālajā Vēstnesī" un ir pieejamas datubāzē "Eur-Lex". Šie oficiāli spēkā esošie dokumenti ir tieši pieejami, noklikšķinot uz šajā dokumentā iegultajām saitēm

► B **EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 924/2009**
(2009. gada 16. septembris)
par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK) Nr. 2560/2001
(Dokuments attiecas uz EEZ)
(OV L 266, 9.10.2009., 11. lpp.)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
► <u>M1</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts)	L 94	22	30.3.2012.
► <u>M2</u>	Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/518 (2019. gada 19. marts)	L 91	36	29.3.2019.

▼B**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK)
Nr. 924/2009****(2009. gada 16. septembris)****par pārrobežu maksājumiem Kopienā, ar kuru atceļ Regulu (EK)
Nr. 2560/2001****(Dokuments attiecas uz EEZ)***1. pants***Priekšmets un darbības joma****▼M2**

1. Šī regula paredz noteikumus par pārrobežu maksājumiem un par maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību Savienībā.

▼B

2. Šo regulu piemēro pārrobežu maksājumiem, kuri atbilst Direktīvas 2007/64/EK noteikumiem un kuri denominēti euro vai to dalībvalstu valūtās, kuras paziņojušas par lēmumu paplašināt regulas piemērošanu attiecībā uz savas valsts valūtu saskaņā ar 14. pantu.

▼M2

Neatkarīgi no šā punkta pirmās daļas, 3.a un 3.b pantu piemēro visiem iekšzemes un pārrobežu maksājumiem, kuri ir denominēti vai nu euro, vai kādas dalībvalsts valūtā, kas nav euro, un kuri ietver valūtas konvertēšanas pakalpojumu.

▼B

3. Šī regula neattiecas uz maksājumiem, ko maksājumu pakalpojumu sniedzēji veikuši savā vai citu maksājumu pakalpojumu sniedzēju vārdā.

4. Regulas 6., 7. un 8. pantā ir paredzēti noteikumi attiecībā uz tiem tiešā debeta darījumiem, kuri starp maksājuma saņēmēja un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem denominēti euro.

*2. pants***Definīcijas**

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- 1) “pārrobežu maksājums” ir elektroniski apstrādāts maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji atrodas dažādās dalībvalstīs;
- 2) “iekšzemes maksājums” ir elektroniski apstrādāts maksājuma darījums, ko ierosina maksātājs vai maksājuma saņēmējs vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji atrodas vienā un tajā pašā dalībvalstī;
- 3) “maksātājs” ir tāda fiziska vai juridiska persona, kura ir maksājumu konta turētājs un kura atļauj veikt maksājuma uzdevumu no šā maksājumu konta, vai gadījumā, ja nav maksājumu konta, tad fiziska vai juridiska persona, kas dod maksājuma uzdevumu;

▼ B

- 4) “maksājuma saņēmējs” ir fiziska vai juridiska persona, kas ir pārskaitāmo naudas līdzekļu iecerētais saņēmējs;
- 5) “maksājumu pakalpojumu sniedzējs” ir jebkura juridisku personu kategorija, kas minēta Direktīvas 2007/64/EK 1. panta 1. punktā, un fiziskas vai juridiskas personas, kas minētas šīs direktīvas 26. pantā, taču ne tās iestādes, kuras uzskaitītas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/48/EK (2006. gada 14. jūnijs) par kredītiestāžu darbības sākšanu un veikšanu ⁽¹⁾ 2. pantā, un kuras gūst labumu no dalībvalstu atbrīvojuma, ko piešķir saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 2. panta 3. punktu;
- 6) “maksājumu pakalpojumu lietotājs” ir fiziska vai juridiska persona, kas izmanto maksājumu pakalpojumu kā maksātājs vai maksājuma saņēmējs, vai gan kā maksātājs, gan kā maksājuma saņēmējs;
- 7) “maksājuma darījums” ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja vai ar maksājuma saņēmēja starpniecību uzsākta darbība, nododot, pārvedot vai izņemot naudas līdzekļus, neatkarīgi no maksātāja vai maksājuma saņēmēja attiecību pamatā esošajiem pienākumiem;
- 8) “maksājuma uzdevums” ir maksātāja vai maksājuma saņēmēja rīkojums savam maksājumu pakalpojumu sniedzējam, ar ko pieprasa izpildīt maksājuma darījumu;

▼ M2

- 9) “maksa” ir jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs un kas ir tieši vai netieši saistīta ar maksājumu darījumu, jebkura summa, ko no maksājumu pakalpojumu lietotāja iekasē maksājumu pakalpojumu sniedzējs vai puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/2366 ⁽²⁾ 59. panta 2. punktu attiecībā uz valūtas konvertēšanas pakalpojumu, vai to apvienojums;

▼ M1

- 10) “līdzekļi” ir banknotes un monētas, virtuālā nauda un elektroniskā nauda, kā tā noteikta 2. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2009/110/EK (2009. gada 16. septembris) par elektroniskās naudas iestāžu darbības sākšanu, veikšanu un uzraudzību ⁽³⁾;

▼ B

- 11) “patērētājs” ir fiziska persona, kas darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar šīs personas veiktu tirdzniecību, uzņēmējdarbību vai profesiju;
- 12) “mikrouzņēmums” ir uzņēmums, kurš maksājumu pakalpojumu nolīguma noslēgšanas brīdī atbilst Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikuma 2003/361/EK par mikro, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju ⁽⁴⁾ pielikuma 1. pantā un 2. panta 1. un 3. punktā noteiktajām prasībām;

⁽¹⁾ OV L 177, 30.6.2006., 1. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2366 (2015. gada 25. novembris) par maksājumu pakalpojumiem iekšējā tirgū, ar ko groza Direktīvas 2002/65/EK, 2009/110/EK un 2013/36/ES un Regulu (ES) Nr. 1093/2010 un atceļ Direktīvu 2007/64/EK (OV L 337, 23.12.2015., 35. lpp.).

⁽³⁾ OV L 267, 10.10.2009., 7. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.

▼ B

- 13) “savstarpējās apmaiņas maksa” ir maksa, ko maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji viens otram maksā par katru tiešā debeta darījumu;
- 14) “tiešā debeta maksājums” ir maksājuma pakalpojums no maksātāja maksājumu konta, ja maksājuma darījumu ierosina maksājuma saņēmējs, pamatojoties uz maksātāja piekrišanu maksājuma saņēmējam vai arī maksātāja vai maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējam;
- 15) “tiešā debeta shēma” ir tiešā debeta darījumu veikšanas noteikumu, praktisko darbību un standartu kopums, par kuru vienojušies maksājumu pakalpojumu sniedzēji.

*3. pants***Maksa par pārrobežu maksājumiem un atbilstošiem iekšzemes maksājumiem****▼ M2**

1. Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem euro valūtā, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tādā pašā apmērā un tās dalībvalsts valūtā, kurā maksājumu pakalpojumu lietotāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs atrodas.

1.a Maksas, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotāja par pārrobežu maksājumiem tādās dalībvalsts valūtā, kas saskaņā ar 14. pantu paziņojusi par savu lēmumu šo regulu piemērot arī savai valsts valūtai, ir tādas pašas kā maksas, ko šis maksājumu pakalpojumu sniedzējs ietur no maksājumu pakalpojumu lietotājiem par atbilstošiem iekšzemes maksājumiem tai pašā apmērā un valūtā.

▼ B

2. Novērtējot pārrobežu maksājumam piemērojamo maksu, lai nodrošinātu 1. punkta ievērošanu, maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosaka atbilstošo iekšzemes maksājumu.

Ja kompetentās iestādes uzskata par nepieciešamu, tās izdod vadlīnijas, lai noteiktu atbilstošos iekšzemes maksājumus. Kompetentās iestādes aktīvi sadarbojas saskaņā ar Direktīvas 2007/64/EK 85. panta 1. punktu izveidotajā Maksājumu komitejā, lai nodrošinātu atbilstīgo iekšzemes maksājumu noteikšanas vadlīniju saskaņotību.

▼ M2

4. Panta 1. un 1.a punktu nepiemēro maksai par valūtas konvertēšanu.

▼ M2*3.a pants***Maksas par valūtas konvertēšanu, kuras saistītas ar kartēm piesaistītiem darījumiem**

1. Attiecībā uz informācijas prasībām par maksām par valūtas konvertēšanu un par piemērojamo valūtas maiņas kursu, kā noteikts Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktā, 52. panta 3. punktā un 59. panta 2. punktā, maksājumu pakalpojumu sniedzēji un puses, kuras sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, kā noteikts minētās direktīvas 59. panta 2. punktā, norāda kopējās maksas par valūtas konvertēšanu kā procentuālu uzcenojumu salīdzinājumā ar aktuālākajiem pieejamajiem Eiropas Centrālās bankas (ECB) publiskotajiem valūtas maiņas atsauces kursiem. Minēto uzcenojumu atklāj pirms maksājuma darījuma uzsākšanas.

2. Maksājumu pakalpojumu sniedzēji 1. punktā minētos uzcenojumus arī publisko saprotamā un viegli pieejamā veidā, izmantojot plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektroniskās saziņas platformu.

3. Papildus informācijai, kas minēta 1. punktā, puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, pirms maksājuma darījuma uzsākšanas sniedz maksātājam šādu informāciju:

- a) summu, kas jāmaksā maksājuma saņēmējam valūtā, kuru izmanto maksājuma saņēmējs;
- b) summu, kas maksātājam jāmaksā maksātāja konta valūtā.

4. Puse, kas sniedz valūtas konvertēšanas pakalpojumus bankomātā vai tirdzniecības vietā, skaidri parāda 1. punktā minēto informāciju bankomātā vai tirdzniecības vietā. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas minētā puse arī informē maksātāju par iespēju samaksāt maksājuma saņēmēja izmantojamā valūtā, maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam pēc tam veicot valūtas konvertēšanu. Šā panta 1. un 3. punktā minēto informāciju pēc maksājuma darījuma uzsākšanas arī dara pieejamu maksātājam, izmantojot pastāvīgu informācijas nesēju.

5. Maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksātājam par katru maksājumu karti, ko maksājumu pakalpojumu sniedzējs izsniedzis maksātājam un kura ir piesaistīta tam pašam kontam, nosūta elektronisku ziņojumu ar 1. punktā minēto informāciju bez liekas kavēšanās pēc tam, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs ir saņēmis maksājuma uzdevumu skaidras naudas izņemšanai bankomātā vai maksājumu tirdzniecības vietā, kas ir denominēts jebkurā Savienības valūtā un atšķiras no maksātāja konta valūtas.

Neatkarīgi no pirmās daļas šādu ziņojumu nosūta reizi katrā mēnesī, kad maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs saņem no maksātāja maksājuma uzdevumu, kas ir denominēts tajā pašā valūtā.

▼ **M2**

6. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs vienojas ar maksājumu pakalpojumu lietotāju par plaši pieejamu un viegli piekļūstamu elektronisko sakaru kanālu vai kanāliem, ar kuru starpniecību maksājumu pakalpojumu sniedzējs nosūtīs 5. punktā minēto ziņojumu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā maksājumu pakalpojumu lietotājiem iespēju atteikties no 5. punktā minēto elektronisko ziņojumu saņemšanas.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs var vienoties, ka 5. punktu un šo punktu nepiemēro pilnīgi vai daļēji, ja maksājumu pakalpojumu lietotājs nav patērētājs.

7. Šajā pantā minēto informāciju sniedz bez maksas neitrālā un saprotamā veidā.

*3.b pants***Maksa par valūtas konvertēšanu, kas saistīta ar kredīta pārvedumiem**

1. Ja maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs piedāvā valūtas konvertēšanas pakalpojumu saistībā ar kredīta pārvedumu, kā definēts Direktīvas (ES) 2015/2366 4. panta 24. punktā, kas tiek tieši uzsākts tiešsaistē, izmantojot tīmekļa vietni vai maksājumu pakalpojumu sniedzēja bankas pakalpojumu mobilo lietotni, maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz minētās direktīvas 45. panta 1. punktu un 52. panta 3. punktu pirms maksājuma darījuma uzsākšanas skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā informē maksātāju par aplēsto maksu par valūtas konvertēšanas pakalpojumiem, ko piemēro kredīta pārvedumam.

2. Pirms maksājuma darījuma uzsākšanas maksājumu pakalpojumu sniedzējs skaidrā, neitrālā un saprotamā veidā paziņo maksātājam aplēsto kopējo kredīta pārveduma summu maksātāja konta valūtā, tostarp jebkādu maksu par darījumiem un jebkādu maksu par valūtas konvertēšanu. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs paziņo arī aplēsto summu, kas ir jāpārskaita maksājuma saņēmējam valūtā, kuru tas izmanto.

▼ **B***4. pants***Pasākumi maksājumu automatizācijas atvieglošanai**

1. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs attiecīgā gadījumā paziņo maksājumu pakalpojumu lietotājam maksājumu pakalpojumu lietotāja *IBAN* numuru un maksājumu pakalpojumu sniedzēja *BIC* kodu.

Turklāt attiecīgā gadījumā maksājumu pakalpojumu sniedzējs konta izrakstos vai to pielikumā norāda maksājumu pakalpojumu lietotāja *IBAN* numuru un maksājumu pakalpojumu sniedzēja *BIC* kodu.

Maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksājumu pakalpojumu lietotājam šajā punktā prasīto informāciju sniedz bez maksas.

▼ M1

3. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs var iekasēt no maksājumu pakalpojumu lietotāja maksu papildus tai maksai, ko iekasē saskaņā ar 3. panta 1. punktu, ja minētais lietotājs dod maksājumu pakalpojumu sniedzējam rīkojumu veikt pārrobežu maksājumu, nepaziņojot *IBAN*, un attiecīgā gadījumā un saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 260/2012 (2012. gada 14. marts), ar ko nosaka tehnikās un darbības prasības kredīta pārvedumiem un tiešā debeta maksājumiem euro un groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 ⁽¹⁾, – atbilstīgo *BIC* maksājumu kontam citā dalībvalstī. Minētā maksa ir atbilstīga un samērīga ar izmaksām. Par šo maksu vienojas maksājumu pakalpojumu sniedzējs un maksājumu pakalpojumu lietotājs. Maksājumu pakalpojumu sniedzējs laikus – pirms šāda vienošanās kļūst saistoša maksājumu pakalpojumu lietotājam – informē maksājumu pakalpojumu lietotāju par papildmaksas summu.

▼ B

4. Attiecīgā gadījumā, ņemot vērā attiecīgā maksājuma darījuma veidu, attiecībā uz visiem rēķiniem par precēm un pakalpojumiem Kopienā preču un pakalpojumu piegādātājs, kas pieņem maksājumus, uz kuriem attiecas šī regula, saviem klientiem paziņo savu *IBAN* numuru un sava maksājumu pakalpojumu sniedzēja *BIC* kodu.

5. pants

Ziņošanas pienākumi maksājumu bilances jomā▼ M1

1. Ar 2016. gada 1. februāri dalībvalstis atceļ prasību maksājumu pakalpojumu sniedzējiem maksājumu bilances statistikas vajadzībām nodrošināt uz norēķiniem balstītu informāciju par savu klientu maksājuma darījumiem.

▼ B

2. Neskarot 1. punktu, dalībvalstis var turpināt vākt apkopotus datus vai citu attiecīgu viegli pieejamu informāciju, ja šāda vākšana neietekmē maksājumu tūlītēju apstrādi un maksājumu pakalpojumu sniedzēji to var pilnībā automatizēt.

6. pants

Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta pārrobežu darījumiem

Ja starp maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem nav spēkā nekādi divpusēji nolīgumi, tad par katru tiešā debeta pārrobežu darījumu, kas veikts pirms 2012. gada 1. novembra, piemēro daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu EUR 0,088 apmērā, kuru maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzējs maksā maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējam, izņemot gadījumus, kad attiecīgie maksājumu pakalpojumu sniedzēji ir vienojušies par zemāku daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu.

⁽¹⁾ OV L 94, 30.3.2012., 22. lpp.

▼B*7. pants***Savstarpējās apmaiņas maksa par tiešā debeta iekšzemes darījumiem**

1. Neskarot 2. un 3. punktu, gadījumā, ja maksātāja un maksājuma saņēmēja maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai kādu citu saskaņotu atlīdzību par tiešā debeta iekšzemes darījumiem, kas veikti pirms 2009. gada 1. novembra, šādu daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai citu saskaņoto atlīdzību piemēro katram tiešā debeta iekšzemes darījumam, ko veic līdz ►**M1** 2017. gada 1. februārim ◀.

2. Ja šādu daudzpusējās savstarpējās apmaiņas maksu vai citu saskaņoto atlīdzību līdz ►**M1** 2017. gada 1. februārim ◀ atceļ vai samazina tās apjomu, šādu samazināšanu vai atcelšanu piemēro visiem tiešā debeta iekšzemes darījumiem, ko veic līdz minētajam datumam.

3. Ja starp maksājuma saņēmēja un maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējiem noslēgts divpusējs nolīgums par tiešā debeta iekšzemes darījumiem, 1. un 2. punktu nepiemēro gadījumiem, kad tiešā debeta iekšzemes darījumi tika veikti pirms ►**M1** 2017. gada 1. februāra ◀.

▼M1**▼B***9. pants***Kompetentās iestādes**

Dalībvalstis izraugās kompetentās iestādes, kuru pienākums ir nodrošināt šīs regulas ievērošanu.

Līdz 2010. gada 29. aprīlim dalībvalstis Komisijai paziņo par šīm kompetentajām iestādēm. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm iestādēm.

Dalībvalstis par kompetentajām iestādēm var izraudzīties jau esošās struktūras.

Dalībvalstis prasa kompetentajām iestādēm efektīvi uzraudzīt atbilstību šīs regulas prasībām un veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu šo atbilstību.

*10. pants***Sūdzību procedūras par iespējamiem šīs regulas pārkāpumiem**

1. Dalībvalstis izstrādā procedūras, kuras ļauj maksājumu pakalpojumu lietotājiem un citām ieinteresētām personām iesniegt kompetentajām iestādēm sūdzības par šīs regulas iespējamiem pārkāpumiem, ko pieļāvuši maksājumu pakalpojumu sniedzēji.

Šim nolūkam dalībvalstis var izmantot pašreizējās procedūras vai tās paplašināt.

▼B

2. Attiecīgā gadījumā, un neskarot tiesības celt tiesā prasību saskaņā ar procesuāliem attiecīgas valsts tiesību aktiem, kompetentās iestādes informē sūdzības iesniedzēju pusi par ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūrām, kuras izstrādātas saskaņā ar 11. pantu.

*11. pants***Ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūras**

1. Dalībvalstis ievieš atbilstošas un efektīvas ārpustiesas sūdzību un pārsūdzību procedūras, lai izšķirtu strīdus starp maksājumu pakalpojumu lietotājiem un maksājumu pakalpojumu sniedzējiem, kas radušies saistībā ar tiesībām un pienākumiem, kuri izriet no šīs regulas. Dalībvalstis šiem nolūkiem attiecīgā gadījumā izraugās jau esošas struktūras vai izveido jaunas struktūras.

2. Līdz 2010. gada 29. aprīlim dalībvalstis paziņo Komisijai par šīm struktūrām. Tās nekavējoties informē Komisiju par jebkādam turpmākām izmaiņām attiecībā uz šīm struktūrām.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka šis pants attiecas vienīgi uz tiem maksājumu pakalpojumu lietotājiem, kuri ir patērētāji vai mikrouzņēmumi. Šādā gadījumā dalībvalstis par to attiecīgi informē Komisiju.

*12. pants***Pārrobežu sadarbība**

Dažādo dalībvalstu kompetentās iestādes un struktūras, kas atbildīgas par 9. un 11. pantā minētajām ārpustiesas sūdzību un pārsūdzības procedūrām, aktīvi un bez kavēšanās sadarbojas, risinot pārrobežu strīdus. Dalībvalstis nodrošina, ka notiek šāda sadarbība.

*13. pants***Sankcijas**

Neskarot 17. pantu, dalībvalstis līdz 2010. gada 1. jūnijam pieņem noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas pārkāpumiem, un veic pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka tās tiek piemērotas. Šādas sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai vēlākais līdz 2010. gada 29. oktobrim un nekavējoties informē to par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas skar minētos noteikumus.

*14. pants***Piemērošana valūtām, kas nav euro**

1. Dalībvalsts, kuras valūta nav euro un kuras nolemj šīs regulas piemērošanu, izņemot 6., 7. un 8. pantu, attiecināt uz savu valsts valūtu, attiecīgi informē Komisiju. Šo paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Šīs regulas paplašinātā piemērošana stājas spēkā 14 dienu laikā pēc šādas publikācijas.

▼ B

2. Dalībvalsts, kuras valūta nav euro un kura nolemj paplašināt 6., 7. vai 8. pantu vai jebkādas šo pantu kombinācijas piemērošanu uz savu valsts valūtu, attiecīgi informē Komisiju par šo lēmumu. Paziņojumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Minētā 6., 7. vai 8. panta darbības jomas paplašināšana stājas spēkā 14 dienu laikā pēc šādas publikācijas.

3. Dalībvalstīm, kuras 2009. gada 29. oktobrī jau ir izpildījušas paziņošanas procedūru saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2560/2001 9. pantu, neprasa iesniegt šā panta 1. punktā minēto paziņojumu.

▼ M2*15. pants***Pārskatīšana**

1. Līdz 2022. gada 19. aprīlim Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam, Padomei, ECB un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai ziņojumu par šīs regulas piemērošanu un ietekmi, kurā jo īpaši iekļauj:

- a) novērtējumu par to, kā maksājumu pakalpojumu sniedzēji piemēro šīs regulas 3. pantu, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/518 ⁽¹⁾;
- b) novērtējumu par apjomu un maksu izmaiņām iekšzemes un pārrobežu maksājumiem dalībvalstu valūtās un euro kopš Regulas (ES) 2019/518 pieņemšanas;
- c) novērtējumu par šīs regulas 3. panta ietekmi, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) 2019/518, par maksu par valūtas konvertēšanu un citu maksu, kas saistītas ar maksājumu pakalpojumiem, attīstību gan maksātājiem, gan maksājumu saņēmējiem;
- d) novērtējumu par šīs regulas 3. panta 1. punkta tādas grozīšanas paredzamo ietekmi, kuru jāattiecinā uz visām dalībvalstu valūtām;
- e) novērtējumu par to, kā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji piemēro informēšanas prasības, kas noteiktas šīs regulas 3.a un 3.b pantā, un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu, un vai minētie noteikumi ir uzlabojuši maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību;
- f) novērtējumu par to, vai un kādā mērā valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzēji ir saskārušies ar grūtībām, praksē piemērojot šīs regulas 3.a un 3.b pantu un valsts tiesību aktus, ar kuriem īsteno Direktīvas (ES) 2015/2366 45. panta 1. punktu, 52. panta 3. punktu un 59. panta 2. punktu;

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/518 (2019. gada 19. marts), ar ko groza Regulu (EK) Nr. 924/2009 attiecībā uz konkrētām maksām par pārrobežu maksājumiem Savienībā un maksām par valūtas konvertēšanu (OV L 91, 29.3.2019., 36. lpp.).

▼ M2

- g) izmaksu un ieguvumu analīzi par sakaru kanāliem un tehnoloģijām, kurus izmanto vai kuri ir pieejami valūtas konvertēšanas pakalpojumu sniedzējiem un kas var vēl vairāk uzlabot maksu par valūtas konvertēšanu pārredzamību, tostarp novērtējumu par to, vai pastāv noteikti kanāli, kurus maksājumu pakalpojumu sniedzējiem būtu pienākums piedāvāt, lai nosūtītu 3.a pantā minēto informāciju; minētajā analīzē ietver arī novērtējumu par tehniskajām iespējām vienlaicīgi atklāt informāciju, kas ir paredzēta šīs regulas 3.a panta 1. un 3. punktā, pirms katra darījuma uzsākšanas attiecībā uz visām valūtas konvertēšanas iespējām, kas pieejamas bankomātā vai tirdzniecības vietā;
- h) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz maksātāju iespēju bloķēt valūtas konvertēšanas iespēju, ko piedāvā puse, kas nav maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, bankomātā vai tirdzniecības vietā, un mainīt savu izvēli šajā sakarībā;
- i) izmaksu un ieguvumu analīzi attiecībā uz prasības ieviešanu, kas paredz, ka maksātāja maksājumu pakalpojumu sniedzējs, sniedzot valūtas konvertēšanas pakalpojumus saistībā ar individuālu maksājumu darījumu, piemēro valūtas maiņas kursu, kas ir spēkā darījuma uzsākšanas brīdī, kad tiek veikta darījuma tūrvērte un norēķins.

2. Šā panta 1. punktā minētais ziņojums aptver vismaz laikposmu no 2019. gada 15. decembra līdz 2021. gada 19. oktobrim. Tajā ņem vērā dažādu maksājumu darījumu īpatnības, jo īpaši nošķirot darījumus, kas uzsākti bankomātā un tirdzniecības vietā.

Komisija, gatavojot savu ziņojumu, var izmantot datus, ko dalībvalstis savākušas saistībā ar 1. punktu.

▼ B*16. pants***Atcelšana**

Regulu (EK) Nr. 2560/2001 atceļ no 2009. gada 1. novembra.

Atsauces uz atcelto regulu uzskata par atsaucēm uz šo regulu.

*17. pants***Stāšanās spēkā**

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2009. gada 1. novembra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.